

Program MEPI

Letos se je z izzivi MEPI programa uspešno spopadlo kar 24 devetošolcev.

Erasmus+ projekt

KLJUČ DO BOLJŠE PRIHODNOSTI

Dveletni evropski projekt smo skupaj s koordinatorsko šolo s Poljske ter partnerskima šolama iz Estonije in Italije podaljšali na triletnega, do 31. 8. 2021, v upanju, da nam bo uspela mednarodna mobilnost v Estonijo na dejavnosti učenja, poučevanja in usposabljanja. Žal nam covid-19 situacija v Evropi ni omogočila, da bi se nam želja uresničila in je celotno srečanje moralo potekati po spletu: udeležili smo se in soustvarili teden kombinirane mobilnosti. Mednarodna mobilnost, potovanje, srečanje v živo, izmenjava učencev, doživetje drugačnega okolja, prilagajanje drugačnemu načinu življenja, vremenu, drugačnemu načinu razmišljanja, vse to nam je bilo onemogočeno. Kljub temu da je »v živo« nadomestilo virtualno ali spletno,

smo pridobili veliko novih izkušenj, spoznali nove metode poučevanja, učenja in v prvi vrsti povezovanja.

Virtualno srečanje je potekalo preko spletne aplikacije Microsoft Teams iz udobja in varnosti doma in učilnice. Kombinirati smo morali, ker nam prostorska situacija v šoli ni omogočala, da bi vsi učenci lahko vse dni sodelovali iz šole. Na srečo imamo okolijsko tematiko, ki jo proučujemo z matematičnega, naravoslovnega, tehničnega in tudi jezikovnega vidika, tako da smo večino nalog opravili v naravi, zunaj, brez »ekranov« v realnosti vremena, časa in prostora.

Estonska šola nam je skušala izkušnjo in okus dogodka kar najbolj približati resničnemu in je zato na Poljsko, v Italijo in Slovenijo poslala 11-kilogramski paket »estonskih potrebščin« zanj. V njem so bili tehnični pripomočki za IKT delavnico in nekaj kulturno-gurmanskih sestavin.

Pozitivna plat kombinirane mobilnosti je bila večja aktivnost gostujočih šol pri izvedbi dogodka, saj je vsaka prevzela eno delavnico, »prispevala« en dogodek: naš je bil matematični potep.

Kombinirana mobilnost se je začela v ponedeljek, 10. maja, s spoznavanjem Estonije, vasi Vösu, ki so jo predstavili estonski učenci, ter njihove šole, po kateri smo se s pomočjo neposredne digitalne povezave sprehodili skupaj z dvema učencema. **Manca Kavčič, 9. a** je o Vösu kool ali Vösu šoli zapisala: »Učenca William in Joseph sta nam v živo preko Microsoft Teamsov (kamere) predstavila šolo. Pokazala sta nam vsako učilnico posebej in obrazložila, kaj se učijo v njej. V njihovi šoli je 73 učencev (od njih 2/3 fantov) in 21 učiteljev. Dekleta in fantje imajo nekaj ur

Računanje obsega skale

Delo v spletni učilnici projekta

ločenih. Fantje se učijo mizararskih veščin, dekleta šivanja. Njihova šola je zgrajena večinoma iz lesa. Na okna so nalepili portretne slike italijanskih, slovenskih in poljskih udeležencev.« Dan smo zaključili s spletnim kvizom (Kahoot). »Učiteljice estonske šole so pripravile spletni kviz Kahoot, da smo preverili svoje znanje o njihovi državi, vasi Vösu. Razdelili smo se v pare ali trojice ter pričeli z kvizom. Igra je bila napeta in

Korenčkov čips

zanimiva, vsi smo se zabavali. Vprašanja sploh niso bila enostavna in so zahtevala dober spomin.« O tem je poročala **Erika Mohorič, 9. d.**

V torek so se naši učenci na dogodek povezali od doma. Močno ga je zaznamoval matematični potep, ki ga je povzela **Manca Tolar, 9.a:** »Izbrali smo si večje drevo ter ga poimenovali v maternem jeziku in angleščini. Nato smo mu ugibali starost ter jo kasneje tudi izračunali s pomočjo polmera in ravnega faktorja. Na koncu smo sešteli še naš zaslužek s pomočjo višine ter prostornine. Na video klicu smo naše rezultate tudi primerjali. V Sloveniji je bilo največ lip in orehov, na Poljskem javorjev in hrastov, v Estoniji borov, v Italiji pa nekaj oljk.« **Jana Pfajfar, 9. d** je razložila naslednjo dejavnost, prangling: »To je tekmovanje v računanju na pamet: seštevanju, množenju in odštevanju.

Najhitrejši in najbolj natančni so nabrali največ točk.« »Po matematičnih podvigih smo učenci preizkusili svoje tehnične spretnosti,« je zapisal **Urh Arko, 9. a** in razložil, kako mu je šlo od rok sestavljanje bluetooth zvočnika: »Čeprav sem imel malo problemov z razumevanjem, mi je nekako uspelo začeti. Čez čas pa se je zgodila napaka. Kabel, ki prevaja elektriko v zvočnik, se mi je iztaknil in ga nisem mogel dati nazaj, ker bi ga moral zaciniti. Čeprav zvočnika nismo mogli izdelati v Estoniji, mi je bil tehnični dan všeč.« Drugi dan kombinirane mobilnosti se je zaključil s posnetki modne revije oblačil iz odpadkov, ki so jo pri nas izpeljale in posnele učenke 7. razreda pri izbirnem predmetu likovno snovanje.

Merjenje pretoka vode

V sredo je bil geografsko-naravoslovni dan. **Zarja Krajnik, 9. b** poroča: »Estonki učenc William nam je pripravil kratko video predstavitev, ki nas je ozavestila in spomnila na problem onesnaževanja zraka. Povedal nam je, zakaj je potrebno ohranjati čist zrak na Zemlji, nam predstavil možne rešitve in odgovore ter nam prikazal onesnaženost/čistost zraka v Estoniji.« Nato so se učenci podali na merjenje balvanov, toka vode in višine dreves v bližnjo okolico. **Eva Potočnik, 9. b** je zapisala: »Vsaka izmed skupin je morala poiskati večje drevo in izmeriti njegovo višino po Herdboyjevi metodi. Od opazovanega drevesa smo se morali oddaljiti toliko, da smo sklonjeni med nogami videli celotno drevo. Na tem mestu smo se ustavili in nato izmerili oddaljenost od drevesa in toliko naj bi drevo merilo v višino. Ko smo dobili rezultate, smo ugotovili, da ta metoda ni najbolj učinkovita, saj je rezultat odvisen tudi od posameznikove gibljivosti. Kljub vremenu, ki nam ni bilo najbolj naklonjeno, je bilo zelo zabavno in na poti nazaj smo si celo privoščili korenčkov čips, ki so nam ga poslali iz Estonije.« **Ema Kokalj, 9. b** je opisala ustvarjanje podob iz senc: »Vsako senco, ki smo jo ustvarili, smo tudi fotografirali. Ko je eden ustvarjal podobo, je drugi moral držati svetilko ter iskati pravo pozicijo za fotografijo. Med lažjimi sencami so npr. polž ali rak, med malo zahtevnejšimi pa pes, zajec in bik. Medtem ko smo se preizkušali v tej posebni umetnosti, smo spoznali tudi nekaj izredno zanimivih dejstev o Estoniji. Zagotovo niste vedeli, da je najkrajši dan v Estoniji dolg le 6 ur, najdaljši pa kar 18 ur.«

Praktične naloge v gozdu

Senčne lutke

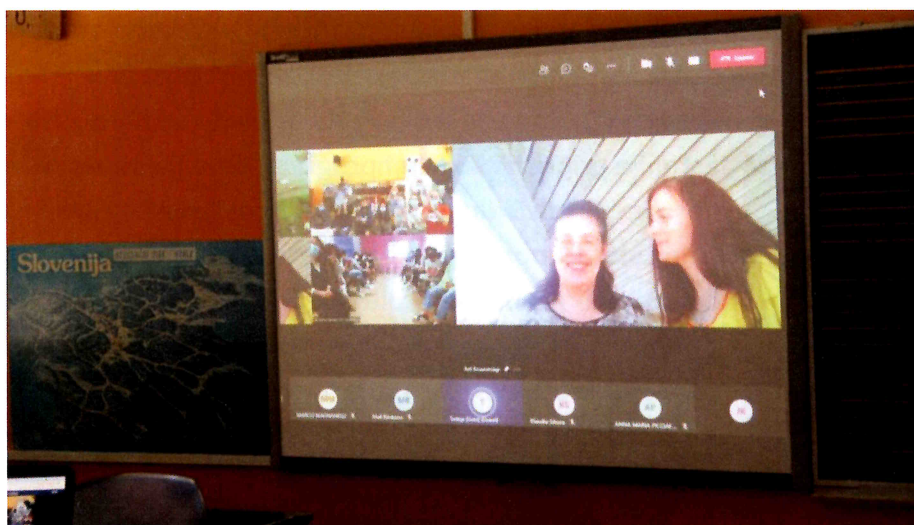
Kombinirano mobilnost smo v četrtek zaključili s »pobegom iz sobe z mednarodno udeležbo«, torej so za rešitev nalog morali sodelovati učenci iz različnih držav. Nato so nam gostitelji iz Estonije pripravili kulturni program, ki so ga popestrili s posnetki gostujočih šol. Skupaj smo zaplesali estonski ples in se poslovili. Zelo smo bili ponosni na naše učenke in učenca, ki so sodelovali na spletnem srečanju, ker so bili samostojni, odgovorni in so znali prevzeti pobudo, ko je bilo to potrebno. Kljub vsemu smo vsi pogrešali srečanje v živo, ki sicer vključuje neko določeno tveganje, hkrati daje veliko možnosti za izkustveno učenje za življenje.

Čakajo nas še zaključne poteze projekta. Predvsem pregledna predstavitev učinkovitih metod poučevanja, do katerih smo prišli v treh letih sodelovanja. Radi bi jih zbrali ne samo v e-knjigi pač pa tudi v tiskani publikaciji, ker nam bodo v nastali situaciji prišli zelo prav.

Tadeja Šuštar in Jana Kusterle,
koordinatorki projekta na šoli

Estonski priboljški

Spletna zaključna prireditev

VŠEČKI

- Zelo zanimiva se mi je zdela predstavitev Estonije in njihove šole (njihova narava mi je zelo všeč).
- Najbolj všeč: da smo bili zunaj, na zraku, sprehod.
- Najbolj mi je bilo všeč, ko smo drevesa opazovali med nogami, saj smo se ob tem zelo nasmejali.
- Najbolj všeč: poskušanje estonskih prigrizkov in sladic.

TEŽAVE

- Težave: niso bila dovolj jasna navodila, ker so imeli prižgane mikrofone je bobnelo in odmevalo, nerazumljiva angleščina.

PRESENEČENJA

- Da je zvočnik dejansko delal.
- Naše portretne slike na njihovih oknih šole 😊.
- Najbolj me je presenetilo, kako majhno število učencev in učiteljev je na Vösu šoli (73 učencev in 21 učiteljev).
- Niti jih ni bilo, šlo je po načrtih.

Udeleženci mobilnosti